

який у даний час працює у Брянську (Росія), зібрав і систематизував відомості про Болгарію та болгар у російському середовищі XIV–XIX ст. Погляди Юрія Венеліна на процес національного пробудження слов'янських народів у другій чверті XIX ст. охарактеризувала *Т.Полещук* (Львів).

Міжетнічні взаємини знайшли відображення у трьох доповідях. *С.Жуков* (Харків) розглянув питання російсько-українських стосунків у земських школах Харківщини другої половини XIX–початку XX ст. Цього ж відрізка часу стосується заселення чеськими колоністами Поділля. Про їх взаємини з місцевим населенням йшлося у доповіді *Х.Геровської* (Варшава, Польща). Становище слов'янських етнічних меншин у сучасній Угорщині охарактеризував *Т.Попович* (Будапешт, Угорщина).

У трьох доповідях йшла мова про польське культурне та суспільно-політичне життя. Діяльність та ідеологічну базу польського товариства міжвоєнного часу “Прометей” охарактеризував *В.Комар* (Івано-Франківськ). *М.Левицька* (Львів) розглянула відображення української теми у польському живописі середини XIX ст. Увіковічення у пам'ятках Личаківського некрополя у Львові діячів Інституту Оссолінських дослідила і розповіла про це учасникам колоквиуму *Г.Гошко* (Львів). Про польські нумізматычні товариства у Львові XIX–першій третині XX ст. говорилося у доповіді *Р.Масика* (Львів). Діяльність відомого польського архівіста *С.Третера* та упорядкування ним родинного архівного фонду охарактеризував *В.Камінський* (Львів). Порівняльну характеристику досвіду опрацювання національних фондів архівістами Польщі та України дав *Р.Мельник* (Львів). Ще одна доповідь на тему архівістики, виголошена *А.Сайпановою* (Харків), стосувалася особистого архівного фонду проф. *С.Сідельнікова*, що зберігається у Центрі болгаристики Харківського університету.

Ще один блок доповідей у секції культури складали теми, пов'язані зі слов'янською усною народною творчістю. Про весняні обрядові пісні та ігри слов'ян у дослідженні *О.Зілинського* йшлося у доповіді *О.Голубець* (Львів). Порівняльну характеристику українських і російських історичних пісень про татарський полон дав *В.Козловський* (Львів). Заслугує на увагу зіставлення польських легіонерських та українських стрілецьких пісень, що знайшло відображення у доповіді *О.Кузьменко* (Львів). Останнім штрихом в огляді тем, пов'язаних з усною народною творчістю, була доповідь *Є.Луньо* (Львів) про польський антирадянський анекдот в українському середовищі.

Підсумовуючи роботу XVIII Міжнародного славістичного колоквиуму, відзначимо, що, як і попередні колоквиуми, він проходив у творчій атмосфері. І на пленарних, і на секційних засіданнях доповідачам ставилися питання, що стимулювало активне обговорення заслуханих доповідей. На підсумковому пленарному засіданні була розглянута пропозиція активніше залучати до участі в колоквиумі провідних славістів – як українських, так і зарубіжних. Водночас зазначалося, що для цього необхідні певні матеріальні затрати.

Володимир ЧОРНИЙ

“МОВА ЯК ІНОЗЕМНА: ПРОБЛЕМИ СЕРТИФІКАЦІЇ ЗА ЄВРОПЕЙСЬКИМИ СТАНДАРТАМИ”

(Львів, 23–24 квітня 2009 р.)

23–24 квітня 2009 р. у Львівському національному університеті імені Івана Франка відбулася міжнародна наукова конференція “Мова як іноземна: проблеми сертифікації за європейськими стандартами”, організована кафедрою польської філології та кафедрою українського прикладного мовознавства філологічного факультету у співпраці зі Школою польської мови і культури Сілезького університету (Республіка Польща) та Львівською обласною громадською організацією “Центр україністики”.

Ідея організації та проведення конференції народилася в стінах Львівського університету восени 2008 р., під час зустрічі директора Школи польської мови і культури Сілезького університету проф. Йоланти Тамбор з працівниками кафедр польської філології та українського прикладного мовознавства в рамках циклу післядипломного навчання зі спеціальності “Польська мова як іноземна” при кафедрі польської філології, яке для слухачів з України проводили фахівці із Сілезького університету. Бажання польських та українських мовознавців обмінятися досвідом у справах підготовки державних сертифікаційних програм, тестів та іспитів з рідної мови як іноземної вилилося згодом у ході проведення у Львові згаданої конференції, в цікавій продуктивній науково-методичній дискусії.

До наукової делегації з Польщі увійшли вчені із Сілезького університету в Катовіцах (Йоланта Тамбор, Александра Ахтелік, Агнешка Мадея, Барбара Морцінек), Вроцлавського університету (Анна Домбровська, Анна Бужинська-Каменецька, Уршуля Добеш), Університету Марії Кюрі-Склодовської в Любліні (Анна Бучер). Усі вони брали або беруть активну участь у реалізації державних сертифікаційних програм з польської мови як іноземної, тому їхній практичний досвід виявився дуже цінним для українських колег, що працюють над проблемами сертифікації української мови. Доповіді були, зокрема, присвячені: історії польської системи сертифікації та здобутому в цій сфері досвідові поляків (*А.Домбровська*), визначенню валідності тестів з польської мови як іноземної (*А.Ахтелік*), ролі фонових знань у навчанні й тестуванні мови як іноземної (*У.Добеш*), а також навчанню і тестуванню: польської граматики (*А.Мадея*), письма (*А.Бучер*), розуміння текстів та говоріння (*Б.Морцінек*), аудіювання (*А.Бужинська-Каменецька*). Ці доповіді вичерпно представили основний спектр проблематики, пов'язаної з підготовкою екзаменаційних завдань з усіх видів мовленнєвої діяльності та способами їх перевірки й об'єктивного оцінювання. Акцентовано важливе й складне питання про те, яке місце в мовних завданнях може чи повинен займати національно-культурний компонент. З доповідей можна було почерпнути цінну інформацію про особливості польського досвіду в методиці викладання мови іноземцям, що було корисним і для присутніх на конференції українців, котрі займаються мовною підготовкою іноземних студентів, і для викладачів кафедри польської філології Львівського університету, які навчають польської мови українців.

З українського боку з ключовими доповідями виступили львівський мовознавець Данута Мазурик та київські вчені Любов Мацько і Лариса Паламар. У їхніх доповідях йшлося про особливості державного стандарту української мови як іноземної (*Д.Мазурик*), а також про кваліфікаційні рівні завдань (*Л.Мацько*) та модульно-рейтингову систему оцінювання знань (*Л.Паламар*) з української мови як іноземної. Жваве обговорення викликала дуже цікава доповідь *Олександри Антонів* (Львів) про культурний компонент у тестах з української мови. Про термінологічний апарат Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти доповідала *Марія Блажко* (Київ).

Кілька доповідей запропонували українські полоністи. *Алла Кравчук*, зокрема, проаналізувала відповідність університетської програми з польської мови як іноземної державним програмам сертифікаційних іспитів з польської мови. Співавтором цієї доповіді була *Моніка Русін* – випускниця Сілезького університету, котра протягом кількох років стажувалася та працювала на кафедрі польської філології Львівського національного університету імені Івана Франка. Про фразеологію в програмі університетських полоністичних студій та в матеріалах сертифікаційних екзаменів з польської мови як іноземної доповідали *Юлія Дільна* і *Юлія Сагата*. Особливостям викладання та тестування українського синтаксису в польськомовній

аудиторії була присвячена доповідь *Оксани Огорілко*. Кілька заявлених раніше і включених до програми конференції доповідей не було виголошено через відсутність доповідачів (*Світлана Адаменко*, Львів–Геттинген, Німеччина; *Світлана Романюк*, Варшава, Польща; *Тетяна Лагута*, Харків; *Лариса Селіверстова*, Харків, *Андрій Панченков*, Київ), однак читач зможе з ними ознайомитися в запланованих до видання матеріалах конференцій та збірниках наукових праць.

Проведена у Львові міжнародна конференція стала, з одного боку, вагомим етапом сертифікаційної діяльності українських філологів, а з другого – послужила ще більшому згуртуванню міжнародного середовища осіб, що займаються сертифікацією мови як іноземної.

Алла КРАВЧУК

**“ЮЛІУШ СЛОВАЦЬКИЙ:
ПОГЛЯД З ПЕРСПЕКТИВИ XXI СТОЛІТТЯ”
(Львів, 2–3 грудня 2009 р.)**

2–3 грудня 2009 р. у Львівському національному університеті імені Івана Франка відбулася міжнародна студентська наукова конференція “Юліуш Словацький: погляд з перспективи XXI століття” – перша наукова літературознавча конференція, самостійно організована молодіжною кафедрою польської філології. Тема конференції була навіяна історичним моментом – саме торік виповнилося 200 років від дня народження геніального польського романтика, великої людини польсько-українського пограниччя. Конференція, ідеєю якої завдячуємо непересічній дослідниці польського романтизму, доцентів кафедри польської філології Людмилі Петрухіній, стала одним із не надто численних українських голосів у ювілейному хорі.

Конференція зібрала молодих дослідників творчості Словацького з кількох наукових осередків України й Польщі: Львівського національного університету імені Івана Франка, Дрогобицького державного педагогічного університету, Національного університету “Острозька академія”, Кременецького обласного гуманітарно-педагогічного інституту, Ягеллонського університету (Краків), Університету імені Адама Міцкевича (Познань), Сілезького університету (Катовіце). З привітальним словом під час пленарного засідання виступили, зокрема, проректор ЛНУ ім. І.Франка Марія Зубрицька та віце-консул Генерального консульства Республіки Польща у Львові Марцін Зеневич.

Учасники та гості конференції мали змогу прослухати близько двадцяти п’яти доповідей на пленарному та трьох секційних засіданнях (“Теоретичні аспекти творчості Юліуша Словацького”, “Переклад, рецепція, компаративістика” і “Біографічні та історичні контексти”).

У теоретичній секції – найбільшій за кількістю доповідей – було представлено дуже широкий спектр тем, позицій і методологій. Подеколи представлена спроба застосування сучасної літературознавчої методології до “канонічного” тексту Словацького, як це нерідко буває, давала несподіваний, а то й приголомшливий ефект. Однією з найцікавіших у цьому сенсі пропозицій була доповідь *Марії Деліматі* з Познані, яка спробувала глянути на здійснену Словацьким інтерпретацію драми Кальдерона “Незламний князь” крізь призму концепції аб’єктивізації Юлії Крістевої. Ще задовго до постановки цієї концепції, в основі якої лежить ідея важковловимого “проміжного” стану між суб’єктом та об’єктом (“аб’єкта”) у творі Кальдерона-Словацького,